

DVANÁSTA NEDEĽA CEY ROK C

Milí priatelia! Každý z vás pozná slovo „anketa“. Najmä v televízii vidíme mnohých redaktorov pri rôznych témach, ako chodia po uliciach mesta s mikrofónom a kamerou a dávajú otázky náhodným okoloidúcim ľuďom. Môžeme podobnú anketu vidieť aj v dnešnom evanjeliu, keď Pán Ježiš dáva apoštolom otázky: „Za koho ma pokladajú zástupy? A za koho ma pokladáte vy?“ Keď sa jednalo o odpoveď na prvú otázku, tam apoštoli nemali problém odpovedať, lebo odpovedali tak, ako to počuli od ľudí, za koho ho pokladali oni. Ale na druhú otázku, ktorú Pán Ježiš položil každému „na telo“ už mlčali, lebo na ňu sa musel osobne každý vyjadriť svoj názor. Trápnu situáciu zachránil Peter, ten prostý rybár, ktorý odpovedá za všetkých. Odpovedá tak jednoducho a z úprimného srdca: „My ťa pokladáme za Božieho Krista.“ Každý z nás cítime z tohto Petrovho zvolania jeho hlbokú vieru. Ved' pre túto vieru po zoslaní Ducha Svätého, ktorú ohlasoval aj trpel. Bol neraz vypočúvaný, zbitý, väznený a nakoniec aj ukrižovaný.

Toto je pravá viera, ktorá sa vyznáva nielen slovami, ale dokazuje sa aj skutkami a životom. Svätý Jakub vo svojom liste píše: „Viera bez skutkov je mŕtva...“ Áno, milí priatelia, je to pravda. Viera, ktorá sa prejavuje len slovami, je mŕtva. Povedzme si, kto z nás by chcel vlastniť niečo mŕtve? Mŕtvolý sa každý chce čo najskôr zbaviť. Ani ľuďom okolo nás, najmä neveriacim, sa nemôže páčiť takáto viera, a preto nemôžu prísť na chuť takému kresťanstvu.

A tu si položíme otázku. Aká je moja viera? Pán Ježiš upiera na nás svoj zrak a na každého z nás sa díva priamo do tváre. Každého sa osobitne pýta: „Za koho ma pokladáš ty?“ „Čo hovoríš o mne?“ „Čo hovoríš svojím životom ľuďom, s ktorými žiješ a s ktorými sa stretávaš v škole, na pracovisku...?“ „Čím som ti ja, Ježiš Kristus?“ Ak nie som výmysel nejakého stredovekého mnícha alebo nejakého potulného filozofa, ale skutočný Boží Syn, ktorého náuku stáročia žilo nespočetné množstvo veriacich, ak som Boh, ktorý som ťa stvoril, aj za teba zomrel a ťa vykúpil, tak potom nechápem, prečo dávaš prednosť svojmu pohodliu, svojim peniazom, svojim hriешnym láskam predo mnou? Prečo tvoja viera a tvoj život nie sú navzájom spojené v jedno?

Dajme si teda pozor, aby sa nám nestalo, že sa budeme biť do prs, akí sme veriaci. Ved' pri poslednom sčítaní ľudu sa nás toľko prihlásilo za veriacich katolíkov, ale je naša viera dostatočná? Nedostatočnú vieru charakterizuje svätý Jakub, keď píše takto: „Veríš, že je jeden Boh? Dobre robíš. Ale aj diabli veria (Jak 2, 19). Diabli naozaj veria, že Boh jestvuje, ale nemajú k nemu dôverný vzťah, a preto sú zatratení. Aj mnohí kresťania veria, že Boh jestvuje, ale nijako netúžia po ňom, nemilujú ho, nemajú dôverný vzťah k nemu. Do kostola v nedeľu prichádzajú zo zvyku alebo preto, aby bol doma pokoj. K sviatosti zmierenia pristupujú raz alebo dvakrát do roka na veľké sviatky, lebo sa to patrí, ved' čo by povedala rodina alebo okolie? Nuž, môže takáto viera prinášať do ich života radosť? Môže takáto viera niekoho povzbudiť?

Pán Ježiš čaká od nás inú odpoveď a to takú, akú mu dal apoštol Peter: „Ty si Kristus, Syn živého Boha.“ Takáto odpoveď znamená, že vyznávame Ježiša ako Božieho Syna, a preto ho prijímame do svojho života tak, že ochotne počúvame evanjelium a podľa noho aj žijeme. Potom takáto viera nám prináša do života radosť a nedovolíme, aby sa naša viera podobala diablom, ale aby sa podobala viere apoštolov, ktorí nielen verili, ale prežívali radosť a šťastie z dôverného vzťahu s Bohom, aj keď za vieru trpeli a za ňu zomierali mučeníckou smrťou.

Preto Pánu Ježišovi záleží na tom, aby sme prežívali pravé šťastie a radosť z viery, k čomu nám dáva svoju milosť. A je len na nás, aby sme sa pre ňu otvárali a s ňou aj spolupracovali. Pripravil Martin Mojžiš, sprievodca pútnikov.